

РЕШЕНИЕ

№ 4309

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **СИМОНА ПЛ. ГЕОРГИЕВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20231110150715 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК

С искова молба ищецът ***** е предявило против Р. Г. С. осъдителни искиове по реда на чл. 124 ГПК с правно основание чл. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, с които се иска да осъждане ответникът да заплати сума в общ размер на 2395.57лв., от които 2106.03лв. главница за топлинна енергия за периода от м.05.2018г. до м.04.2021г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба, 233.93лв. мораторна лихва за забава за периода от 15.09.2019г. до 14.02.2022г., 47.54лв. главница за дялово разпределение за периода от м.01.2019г. до м.04.2021г., ведно със законната лихва, както и 8.07лв. мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение.

Съобщение с указания по чл.131 ГПК е изпратено до ответника, като в срока е изпратен отговор, в който твърди, че исковата молба е неоснователна, защото не бил собственик на имота, евентуално твърди, че на основание чл.30, ал.3 ЗС всеки съсобственик отговаря до притежавания от него дял. На следващо място релевира възражение за погасяване на сумите по давност. Така и оспорва размера на сумите за дялово разпределение, основанийето за начисляване на лихва за забава върху главницата за дялово разпределение, така и оспорва ответникът да е изпадал в забава, съответно оспорва дължимостта на мораторната лихва върху главницата за топлинна енергия. Не оспорва осчетоводяване на фактурите представени към исковата молба, така и обстоятелството, че до имота е доставено твърдяното количество топлинна енергия.

По делото е конституирано трето лице – помагач на страната на ищеца – *****.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от фактическа страна следното:

По делото е прието писмо от *****“, съгласно което имотът находящ се в *****, се предоставя копие от декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ 13Ж07-4821/12.05.1998г., с която декларация ДЗЛ Р. Г. С. е декларирал посочения имот. От приложената декларация се установява, че същата е подадена от ***** С.а, като е описано, че имота в ***** е придобит въз основа на документ за собственост – Нотариален акт № 32/21.05.1984г., издаден от I нотариус при Софийски районен съд, с записани собственици в уточнение, че при СИО съпрузите се вписват един след друг, като е записана първа ***** С.а и Р. Г. С. с посочено ЕГН, съответстващо на ответника, така и в частта на „таблица 4“ при описание на идеална част от документа за собственост за всеки собственик е описано, че ***** С.а и Р. Г. С. притежават по ½ ид.ч. Липсват други данни по отношение на ***** С.а.

С доклада по делото са отделени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че ***** е доставило до имот в *****, топлинна енергия остойностена на сумата от 2106.03лв. за периода от м.05.2018г. до м.04.2021г.

Приети по делото са Общите условия за продажба на топлинна енергия от ***** на потребители за битови нужди в гр.София, действали след 26.06.2016г. В чл.22, ал.2 е уредено, че клиентите заплащат на продавача стойността на услугата „дялово разпределение“ извършена от избрания от тях търговец, а в чл.33 е уредено, че клиентите на топлинна енергия са длъжни да заплащат месечните дължими суми в 45–дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят, като след изтичане на срока, се дължи законна лихва от деня на забава до плащането (чл.33, ал.5), поради което съдът приема акцесорните искове за лихви за основателни.

По делото е приет Договор от 03.06.2020г. между ***** и ***** за извършване услугата дялово разпределение между клиенти в сграда в режим на ЕС. Приет е Договор № 484/30.09.2002г. между ***** и ЕС *****, така и Протокол от 25.09.2002г. на ОС на ЕС *****, в който в приложение към протокола на трета позиция е посочен Р. Г. С., с подпис на лицето, така и приет по делото е Приложение към протокол на „ДИРЕКТ“ (л.27), в който на позиция № 8 е посочен ответника по аб. № *****, също носещ подпис на лицето.

Приета е молба от *****, с която се съобщава, че не извършва услугата дялово разпределение за процесния период по отношение на имота с аб.№ *****. Приети по делото са документи от ТЛП, вкл. документи за главен отчет на уредите за

периода от 01.05.2019г. до 30.04.2020г. за аб.№ *****, **, подписани от сочения потребител Р. С., така и документи за главен отчет на уредите за периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г. за аб.№ *****, **, подписани от сочения потребител Р. С.. Приети са и индивидуални справки за отопление и топла вода в периоди 01.05.2018г. до 30.04.2021

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:

Предявени са осъдителни искове по реда на чл.124 ГПК с правно основание чл. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): 1. наличието на действително правоотношение (валидно сключен) по договор за продажба (доставка) на топлоенергия, по силата на което продавачът се е задължил да прехвърли правото на собственост върху процесните стоки и ги е предал на потребителя (т.е. следва да бъде доказано доставено количество топлинна енергия, качеството на потребител на топлинната енергия на ответника) и 2. продавачът да е доставил топлинна енергия в твърдяното количество на купувача, остойностено в размер на претендираната сума, така и че е било налице основание за начисляване на лихва за забава. По иска с правно основание чл. 86, ал. 1, предложение първо ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже изпадането в забава на ответника за главните задължения, както и размера на законната лихва за забава за процесния период. Ответникът при установяване на горните обстоятелства следва да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

Съдът е концентрирал спора по: 1. Качеството потребител на топлинна енергия на ответника; 2. Основанието за определения размер на главницата за дялово разпределение /като съдът е указал на ищеца по чл.146, ал.2 ГПК, че не сочи доказателства за определения размер/; 3. Изпадане в забава на ответника водещо до основание за начисляване на мораторна лихва; 4. Дали има вземания, които се обхващат от погасителната давност.

Във връзка с твърденията на страните, ищецът следва да докаже, че ответникът има качеството потребител на топлинна енергия за процесния обект.

Съвкупно от приетите по делото доказателства съдът приема, че ищецът е доказал, че ответникът е потребител на топлинна енергия за ½ ид.ч. от имота по следните съображения:

По делото е установено от представената декларация по чл. 14 ЗМДТ, че съпругата на ответника е декларирала като съсобствен процесния топлоснабден имот на 12.05.1998г. при притежавани по ½ ид.ч., т.е. имотът е деклариран за данъчни цени

през 1998г., придобит въз основа на Нотариален акт № 32/21.05.1984г., издаден от I нотариус при Софийски районен съд. Макар декларацията да не изхожда лично от ответника, същата би могла евентуално да се цени в съвкупност с други представени доказателства като извънсъдебно признание на факт от страната. За такива съдът приема неоспорените документи за главен отчет на уредите за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2020г. за аб.№ *****, *****, подписани от сочения ответник Р. С., така и неоспорените приложения към Протокол от 25.09.2002г. в които на трета позиция е посочен Р. Г. С., с подпис на лицето, така и Приложение (л.27), в който на позиция № 8 е посочен ответника по аб. № *****, също носещ подпис на лицето. Доколкото няма данни за личния статус на ***** С.а, вкл. дали същата се е разпоредила с имота, съдът приема, че ответникът е собственик на ½ ид.ч. от имота, съответно отговаря съразмерно на притежаваната идеална част. Поради изложеното, ответникът има качеството потребител/клиент на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ и държи заплащане на потребената топлинна енергия, по арг. от чл. 153 ЗЕ. С оглед приетия за окончателен доклад по делото и отделеното за безспорно обстоятелство, че ищцовото дружество е доставило до процесния имот топлинна енергия остойностена на сумата от 2106.03лв. за периода от м.05.2018г. до м.04.2021г., то дължима от ответника е ½ от остойностената сума. Съгласно приетите по делото ОУ на ищеца – в чл.33 е уредено, е клиентите на топлинна енергия били длъжни да заплащат месечните дължими суми в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят, като след изтичане на срока, се дължи законна лихва от деня на забава до плащането (чл.33, ал.5), поради което съдът приема акцесорните искове за лихви за основателни, но съразмерно поливната от остойностената сума за топлинна енергия.

По отношение на основаниято за определения размер на главницата за дялово разпределение съдът е указал на ищеца по чл.146, ал.2 ГПК, че не сочи доказателства за определения размер. Приети са доказателства за сключен договор от 03.06.2020г. между ищеца и *****, но липсва ценоразписа – приложение № 2 към договора. На следващо място, с оглед молбата от 05.01.2024г. на ***** се установява, че последното въобще не е извършвало услугата дялово разпределение в процесния имот. Напротив, от приетите с молбата от 26.01.2024г. писмени доказателства от ТЛП ***** се установява, че последното е извършвало услугата дялово разпределение, но няма доказателства за определения размер на услугата, която да се дължи по силата на чл.22, ал.2 от ОУ на ищеца, вкл. не е представен договор между ищеца и ТЛП за извършване на услугата. В чл.22, ал.1 от ОУ е описано, че услугата ДР се извършва възмездно чрез възлагане на Търговец, избран от клиентите на СЕС, съответно при липса на доказателства за избор на конкретно дружество за извършване на услугата ДР, липсва доказване на правото на продавача (ищец) по чл.22, ал.2 от ОУ да получава заплащане от клиентите за извършената услуга. С оглед неоснователността на иска за

дялово разпределение, неоснователен е искът за мораторна лихва върху последната, а отделно от това в чл.22 от ОУ липсва срок за плащане на услугата за дялово разпределение, поради което купувачът изпада в забава след поканата (чл.84, ал.2 ЗЗД), поради което и доколкото по делото няма доказателства за покана за плащане на главницата за дялово разпределение преди исковата молба, то искът за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение е неоснователен и на самостоятелно основание.

По възражението за давност:

Съдържанието на договора за доставка на топлинна енергия е уредено в Общи условия, в които е предвидено, че клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Процесният период е от 01.05.2018г. до 30.04.2021г. Вземанията за топлинна енергия и за лихва се погасяват с тригодишна давност по чл.111, бл. „в“ ЗЗД. Съдът, съобразявайки чл.3 ЗМДВИП, съответно §13 ПЗР ЗИД ЗЗдр, следва че за периода от 13.03.2020г. до 20.05.2020г. не е текла давност, а същата почва да тече от 21.05.2020г. (така и Определение № 3469 от 10.11.2023 г. по гр. д. № 1557 / 2023 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение). Исковата молба е подадена на 13.09.2023г., следователно погасени по давност, следователно възражението за давност се явява частично основателно за периода от 01.05.2018г. до 31.05.2020г., поради което погасена по давност се явява сумата от 988,75лв., съответно непогасено по да давност е сумата определена по реда на чл.162 ГПК в размер на 1117,28лв. с оглед неоспорените съобщения към фактури и счетоводни документи за периода от 01.06.2020г. до 30.04.2021г. Доколкото вземания за главница за топлинна енергия за периода от м от 01.05.2018г. до 31.05.2020г. са погасени по давност, с оглед чл.119 ЗЗД са погасени по давност и лихвите върху сумата, като дължими остават другите лихвите, начислени върху главницата, която лихва съдът определи по чл.162 ГПК в размер на 124,10лв.

Оттук с оглед дължимост на $\frac{1}{2}$ от сумите (с оглед доказване от страна на ищеца на качеството потребител за $\frac{1}{2}$ ид.ч. от процесния имот), то искът за главница за топлинна енергия е основателен за сумата от **558,64лв.** за периода от 01.06.2020г. до 30.04.2021г., така и е основателен искът за мораторна лихва за периода от 01.06.2020г. до 14.02.2022г. в размер на **62,05лв.**, а в останалата част, съответно останалите искове са неоснователни.

По разноските:

С право на разноски разполагат двете страни.

Ищецът е доказал сторени разноски в размер на 234.25лв. за д.т. 15лв. за СУ, така и е претендирал присъждане на юрк. възнаграждение, което с оглед ниската фактическа и правна сложност на делото съдът определи в размер на 100лв. или общо 349,25лв. С оглед уважената част от исковете в полза на ищеца следва да се присъдят

разноски в общ размер на **90,50лв.**

Ответникът е представляван от адв. Р. ***** Р. – САК, ЕГН: *****,
*****, по реда на чл.38 ЗАдв, поради което на основание чл.38, ал.2 ЗАдв. в
полза на адв. Р. следва да се определи възнаграждение съразмерно отхвърлената част
от исковете в размер на **400.50лв.**

Така мотивиран, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Г. С., ЕГН: *****, *****, да заплати на *****, с
ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление *****, по предявените
осъдителни искове по реда на чл. 124 ГПК с правно основание чл. 150, ал.1 ЗЕ вр.
чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумите: **558,64лв.**, представляваща
главница за доставена, но неизплатено топлинна енергия за периода от 01.06.2020г. до
30.04.2021г. за топлоснабден имот в *****, аб.№ *****, едно със законната
лихва от 13.09.2023г. до изплащане на вземането, както и сумата от **62.05лв.**,
представляваща мораторна лихва за периода от 01.06.2020г. до 14.02.2022г., като
ОТХВЪРЛЯ иска за топлинна енергия за разликата над уважената част до пълния
претендиран размер от 2106.03лв. за периода от 01.05.2017г. до 30.04.2021г.,
ОТХВЪРЛЯ иска за мораторна лихва за разликата над уважената част до пълния
претендиран размер от 233.93лв., **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за дялово
разпределение в размер на сумата от 47.54лв. за периода от 01.01.2019г. до
30.04.2021г., ведно със законната лихва от 13.09.2023г. до изплащане на вземането,
както и **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за дялово
разпределение в размер на сумата от 8.07лв. за периода от 03.03.2019г. до 14.02.2022г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 вр. ал.8 ГПК Р. Г. С., ЕГН: *****,
*****, да заплати на *****, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на
управление *****, разноски по делото в размер на **90.05лв.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК вр. чл.38, ал.2 ЗАдв. *****, с ЕИК
***** и със седалище и адрес на управление *****, да заплати на адв. Р.
***** Р. – САК, ЕГН: *****, *****, разноски по делото в размер на
400.50лв.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице – помагач на
страната на ищеца - *****.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен
срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

